

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/200/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113227378
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113227378.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci v právnej veci navrhovateľa E. O. a.s. so sídlom K., A. W. X, IČO 35 717 769, zastúpený JUDr. Q. A., advokátom so sídlom K., Z. cesta X proti odporkyňi M. Q. Q. Q., trvale bytom K. XXX/XX, E. za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom K., Z. nám. X, IČO 42 362 962, zastúpeným JUDr. O. O., advokátom so sídlom K., J. XX o zaplatenie sumy 468,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 11C/191/2013-33, zo dňa 09. októbra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania navrhovateľovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 392 Eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 392 Eur od 25.05.2012 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol a odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 14,30 Eur za súdny poplatok za návrh a trovy právneho zastúpenia vo výške 43,30 Eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby mu odporkyňa zaplatila sumu 468 Eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 468 Eur od 22.05.2012 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 74,40 Eur a náhradu trov konania. Poukázal na to, že dňa 10.01.2012 s odporkyňou uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320120042, podľa ktorej jej poskytol úver vo výške 400 Eur za odplatu vo výške 76 Eur. Sumu 476 Eur sa odporkyňa zaviazala zaplatiť v 7 mesačných splátkach, a to v prvých 2 mesačných splátkach vo výške 8 Eur a ďalej v pravidelných 5 mesačných splátkach vo výške 92 Eur. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa riadne neplnila, navrhovateľ jej oznámil stratu výhody splátok podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka. Podaním, doručeným súdu dňa 22.09.2014, do konania vstúpil vedľajší účastník, ktorý sa k veci nevyjadril. Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor, a preto podľa § 115a ods. 2 O. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah z predmetnej zmluvy o úvere v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzavretia zmluvy. Právne súd prvého stupňa poukázal na § 497 Obchod. zákonníka, § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1, 4 písm. k/, 5,6, 8, § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s § 9 ods. 1,2, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere a § 3 ods. 1, § 3a ods.1, 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky potrebné údaje podľa ust. § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, konkrétne v zmluve chýba údaj podľa ust. § 9 ods.2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z. - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa

všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V danom prípade tento údaj nie je uvedený, pretože nie je uvedený v časti, ktorá upravuje náklady spojené s čerpaním úveru a cenu úveru. V tejto časti úverovej zmluvy je uvedený iba údaj o priemernej RPMN. Údaj o RPMN je uvedený iba na rubovej strane úverovej zmluvy, v časti Obchodné podmienky, ktoré sú zo svojej podstaty stanovené všeobecne vo vzťahu k neurčitému počtu spotrebiteľov a nie individuálne a to navyše neurčitým spôsobom, pretože neuvádza tento údaj vo vzťahu k odporcom čerpanému úveru, ale iba vo všeobecnosti pri dvoch rôznych alternatívach čerpania úveru. Navyše je výška RPMN uvedená vo výške, ktorá prevyšuje priemernú výšku miery ročných nákladov, čo je možné považovať za podstatné prevýšenie odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Predmetná zmluva o úvere neobsahuje ani údaj o konečnej splatnosti úveru. Zákonodarca okrem údajov o výške, počte a termíne splátok, vyžaduje pre riadnu zmluvu o spotrebiteľskom úvere i uvedenie osobitného údajá o konečnej splatnosti úveru, pričom podľa názoru súdu nestačí len všeobecný odkaz na úhradu poslednej splátky v obchodných podmienkach. Pokiaľ zmluva neobsahuje všetky potrebné náležitosti podľa ust. § 11 ods. 1 písm.b/ citovaného zákona sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade tak navrhovateľ môže od odporkyne požadovať iba sumu poskytnutých finančných prostriedkov. Po zohľadnení skutočnosti, že z predloženej zmluvy o úvere vyplýva poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 400 Eur a po zohľadnení tvrdenia navrhovateľa o tom, že odporkyňa už uhradila sumu vo výške 8 Eur súd ustálil, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 392 Eur. Odporkyňa si nesplnila svoju zmluvnú povinnosť vrátiť navrhovateľom poskytnuté peňažné prostriedky, pričom s plnením tohto dlhu je v omeškaní. Vzhľadom k tomu súd rozhodol o povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi sumu 392 Eur spolu s príslušenstvom, ktoré predstavujú zákonné úroky z omeškania. List o zosplatnení záväzku zo dňa 21.05.2012 súd posúdil ako výzvu odporkyne na zaplatenie dlžnej sumy v ktorej navrhovateľ stanovil lehotu na plnenie termínom bezodkladne, pričom mal súd preukázané, že táto výzva bola podaná na poštovú prepravu dňa 22.05.2012, súd vzhľadom na predpokladaný termín doručenia (2 dni) priznal navrhovateľovi úroky z omeškania od 25.05.2012, a to vo výške požadovanej navrhovateľom t.j. vo výške 9%, keď základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v tomto období vo výške 1%. Vo zvyšnej uplatnenej časti úroku z omeškania (od 22.05.2012 do 24.05.2012) súd úrok z omeškania ako nedôvodný zamietol. Navrhovateľ vo svojom návrhu požadoval aj zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 74,40 Eur. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti. Pokiaľ ide o dojednanie o zmluvnej pokute, obsiahnuté v bode 3 Obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere, súd opakovane konštatoval, že predmetná zmluva o úvere má charakter formuláru, ktorého znenie odporkyňa nemohla ovplyvniť, nakoľko bola pripravená už vopred, pre veľký počet spotrebiteľov. V predmetnom prípade dojednaná zmluvná pokuta je zjavne neprimeraná k hodnote plnenia zo strany navrhovateľa a k závažnosti porušenia zmluvnej povinnosti zo strany odporkyne, keď mesačná výška zmluvnej pokuty je 12,40 Eur, pričom priemerná hodnota mesačnej splátky úveru je 57,17 Eur, t.j. dojednaná zmluvná pokuta predstavuje 21,68 % zo sumy splátky. Na neprimeranosť zmluvnej pokuty nemá žiaden vplyv skutočnosť, že navrhovateľ sa návrhom domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty len vo výške 74,40 Eur, pretože súd konštatoval neprijateľnosť predmetného zmluvného dojednania, čo spôsobuje jeho absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) ako celku a na jeho základe nie je možné priznať navrhovateľovi akékoľvek plnenie. Túto však nevyhlásil za neprijateľnú vo výroku svojho rozhodnutia, nakoľko mal vedomosť, že tak bolo právoplatne učené v rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 17.6.2013, č.k. 9C/287/2012. Z uvedených dôvodov bol v celom prevyšujúcom rozsahu ohľadom základu pohľadávky, jej príslušenstva a zmluvnej pokuty návrh na začatie konania ako nedôvodný zamietnutý. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol poukazujúc na § 142 ods.2 a § 149 ods. 1 O.s.p.. V danej veci bola dôvodne žalovateľná suma 392 Eur. Návrh na začatie konania však požadoval aj sumu 150,40 Eur, ohľadom ktorej bol návrh zamietnutý, čím pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa v tomto konaní bol 72% : 28%. Čistý úspech navrhovateľa tak bol 44%. Trovy konania navrhovateľa spočívali v náhrade zaplateného súdneho poplatku 32,50 Eur, z toho 44% predstavuje sumu 14,30 Eur a trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 98,42 Eur, z toho 44% predstavuje sumu 43,30 Eur. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vo výške stanovenej v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t.j. vo výške 33,20 Eur za 1 úkon, paušálnej náhrady režijných výdavkov a DPH. Súd priznal právnomu zástupcovi navrhovateľa odmenu za 2 úkony právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné podanie - návrh na začatie konania. Súd v zmysle §

16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. podľa ktorej od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby rozhodol, že výška paušálnej náhrady režijných výdavkov je 7,81 Eur za každý úkon právnej služby v roku 2013, t. j. v prejednávacom prípade vo výške 15,62 Eur (7,81 Eur x 2). Súd priznal odmenu spolu s náhradou režijných výdavkov zvýšené o 20% daň z pridanej hodnoty. Súd prvého stupňa na zaplatenie trov konania navrhovateľa zaviazal odporkyňa a aj vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, ktorý v konaní sleduje osud účastníka, na strane ktorého vystupuje, a to i čo sa týka trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, a to v časti vo výroku o náhrade trov konania a trov právneho zastúpenia. Uviedol, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď zaviazal vedľajšieho účastníka k náhrade trov konania, a to aj napriek tomu, že takýto spôsob vyrovnania nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Vedľajší účastník konania nemal byť zaviazaný k náhrade trov konania. Vo veci súd nenariadil pojednávanie a vedľajší účastník žiadnym úkonom vo veci samej nenavýšil trovy konania (nemal ani možnosť sa k žalobe vyjadriť, keďže mu žaloba vo veci samej nebola doručená). Jeho vstup konanie nijako neovplyvnil. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania zmenil tak, že len odporkyňa bude zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 14,30 Eur za súdny poplatok za návrh a trovy právneho zastúpenia vo výške 43,30 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení vyjadril svoj nesúhlas s tvrdením vedľajšieho účastníka, že by mu nemala vzniknúť povinnosť na náhradu trov konania, keďže uvedené by nemalo vyplývať zo žiadneho právneho predpisu. Stotožnil sa s právnym záverom súdu prvého stupňa. Uviedol, že vedľajší účastník vstupuje do súdneho konania ako celku, za účelom chrániť odporcu v celom konaní. Preto vedľajší účastník zdieľa procesný osud, či skôr následok voči tomu účastníkovi, na strane ktorého do konania vstúpil. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania a uviedol, že ich vyčíslenie tvorí prílohu vyjadrenia k odvolaniu.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti odporkyne a vedľajšieho účastníka zaplatiť náhradu trov konania navrhovateľovi. Rozsudok súdu prvého stupňa nebol napadnutý účastníkmi vo výroku o povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi žalovanú sumu 392 Eur s príslušenstvom a v časti, v ktorej bol návrh navrhovateľa zamietnutý. V tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal proti odporkyne zaplatenia žalovanej sumy 468 Eur s príslušenstvom. V časti bol návrh navrhovateľa zamietnutý a v časti bolo jeho návrhu vyhovené.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné rozhodnúť o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ako to aj správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa.

Z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v danej veci vyplýva, že navrhovateľom podaný návrh bol sčasti podaný dôvodne, a preto mu bolo vyhovené (v časti priznania 392 Eur) a vo zvyšnej časti bol zamietnutý. Preto úspešnému navrhovateľovi vzhľadom na pomer úspechu v konaní patrí podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 149 ods. 1 O.s.p. náhrada trov konania. V dôsledku toho je povinná znášať náhradu trov konania odporkyňa spoločne a nerozdielne aj s vedľajším účastníkom konania, ktorý vystupoval na strane čiastočne neúspešnej odporkyne, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil vedľajší

účastník v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v prípade neúspechu vzniká rovnako povinnosť znášať náhradu trov konania. V prípade, že by bola v konaní úspešná odporkyňa, rovnako popri nej by mu vzniklo aj právo na náhradu trov konania.

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil dňa 22.09.2014, čím sa stal rovnocenným účastníkom konania ako navrhovateľ a odporca, s rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako účastník. Tak ako má vedľajší účastník v prípade úspechu právo na náhradu trov konania, možno mu v prípade jeho neúspechu ukladať aj povinnosť nahradiť trovy konania.

Pokiaľ ide o výšku náhrady trov konania priznaných navrhovateľovi, táto bola súdom prvého stupňa v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyčíslená a priznaná v správnej výške tak, ako ich bližšie špecifikoval súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a v ktorej bol zohľadnený pomer úspechu v konaní na strane navrhovateľa.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil povinnosť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia navrhovateľovi.

Odvolací súd na základe uvedeného rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania navrhovateľovi podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si ich vo vyjadrení k odvolaniu nevyčísľil a k vyjadreniu priložené ako príloha neboli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .